

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 162/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť O. M., N. S., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., G., vo veci namietaného porušenia jeho práv rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 13 C 139/2006-135 z 15. apríla 2009 a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 Co 313/2009-152 z 19. januára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2010 doručená sťažnosť O. M., N. S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. B., G., ktorou namietal porušenie svojich práv rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 C 139/2006-135 z 15. apríla 2009 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 3 Co 313/2009-152 z 19. januára 2010 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že okresný súd rozsudkom zamietol žalobu sťažovateľa o určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru a krajským súd v odvolacom konaní rozsudkom potvrdil rozsudok okresného súdu.

Rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu sa stali právoplatnými 17. februára 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„V súdenom prípade sa jednalo o žalobu sťažovateľa proti okamžitému skončeniu jeho pracovného pomeru a to S. T., s. r. o... Zamestnávateľ realizoval okamžité zrušenie pracovného pomeru so sťažovateľom písomným prejavom vôle zo dňa 18. 12. 2006... Zamestnávateľ odôvodnil okamžité zrušenie prac. pomeru tak, že: pracovník porušil pracovnú disciplínu zvlášť hrubým spôsobom a to tým, že:

a) od 29. 11. 2006 do 11. 12. 2006 mal neospravedlnenú absenciu, bol neprítomný v práci

b) od 12. 12. 2006 nenastúpil do práce na pracovisko na ktoré bol preradený.

Ku tomuto označeniu skutkového stavu sťažovateľ na objasnenie udáva, že:

Sťažovateľ pred 29. 11. 2006 odmietol jazdiť s nákladným mot. vozidlom v medzinárodnej doprave a to preto, že po zistení, že má viaceré vady a zamestnávateľ mu ich nechcel dať opraviť a to napriek tomu, že odstránenie vád opakovane požadoval. Sťažovateľ už v tomto smere svoje tvrdenia náležite objasnil, ale nebolo mu to uznané - bola uznané iba stanovisko jeho zamestnávateľa ako všeobecná pravda. Podľa sťažovateľa bolo nevyhnutné tvrdenie a požiadavku zamestnanca aj zamestnávateľove stanovisko odborne posúdiť neutrálnym odborníkom - znalcom, ale zamestnávateľ a najmä súdy nevyhoveli požiadaniu sťažovateľa a nedali stav mot. vozidla znal. posúdiť, dali iba na tvrdenie zamestnávateľa. Tu sťažovateľ odkazuje na svoje doterajšie podania v súd. konaní.

Ďalej ešte ku dôvodom okamžitého zrušenia pracovného pomeru žalobca - sťažovateľ udáva, že okamžité zrušenie bolo realizované z dvoch dôvodov, a to aj preto, že odmietol – a správne odmietol - nastúpiť dňa 12. 12. 2006 ako pracovník do dielne na neurčené

postavenie v práci (do dielne, ktorá ani nie je v správe jeho zamestnávateľa) a podľa sťažovateľa mu malo byť pridelené prípadne iné mot. vozidlo.

Teda skutkový stav je taký, že okamžité zrušenie pracovného pomeru bolo protiprávne realizované, pretože sťažovateľ sa nedopusti žiadneho porušenia prac. disciplíny, on sa len domáhal svojho práva v prac. pomere, a to nemohol riskovať, že pri jazde s vadným mot. vozidlom spôsobí závažné škody na majetku, alebo aj na živote niekoho...

V tomto prípade bolo porušené základné právo sťažovateľa a to:

a) jeho právo aby mohol bezpečne, svedomite a kvalitne vykonávať práce podľa pracovnej zmluvy ako vodič nákladného auta v medzinárodnej doprave. Svojho práva sa v súdnom konaní opakovane dožadoval, ale súdy mu v tom nevyhoveli ale uznali iba tvrdenia zamestnávateľa ako všeobecnú pravdu. Súdy napriek opakovaným návrhom nevyhoveli sťažovateľovi a nedali znalecky zhodnotiť vady vozidla s ktorým mal napriek tomuto odmietnutiu sťažovateľ jazdiť a riskovať spôsobenie škôd a prípadne aj životov. Na druhej strane bolo mu zato zhodnotenú porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom a bol neúspešný v celom súdnom konaní a vznikla mu značná škoda.“

Sťažovateľ v tej časti sťažnosti, ktorú označil ako „Návrh na rozhodnutie vo veci samej“, uviedol:

„Tu sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd - SR vyslovil, nález, že rozsudky: Rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn.: 3Co/313/2009-152 zo dňa 19. 1. 2010, právoplatný dňa 17. 2. 2010, a aj Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn.: 13C/139/2006-135 zo dňa 15. 4. 2009, právoplatný dňa 17. 2. 2010 sú v rozpore so zákonom aj so skutkovým stavom a takýto stav značne poškodil sťažovateľa.

Ústavný súd preto uvedené rozsudky zrušuje a vec vracia súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v ktorom konaní bude poskytnutá rovnaká ochrana práv sťažovateľovi ako aj jeho zamestnávateľovi.

Ústavný súd priznáva voči porušovateľovi jeho práva primerané finančné zadosťučinenie a to vo výške 3.000,00 Eur.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd hodnotil ako podstatný nedostatok náležitostí sťažnosti sťažovateľa to, že sťažovateľ v petite sťažnosti neoznačil žiadne konkrétne základné právo, ktorého porušenie svojou sťažnosťou namieta. Sťažovateľ v odôvodnení aj v petite sťažnosti namietal len rozpor rozsudku okresného súdu a rozsudku krajského súdu „*so zákonom aj so skutkovým stavom*“ a z uvedeného dôvodu navrhoval ich zrušenie.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ústavný súd nepovažoval výzvu na odstránenie väd sťažnosti v danom prípade za potrebnú pre poskytnutie plnej možnosti na uplatnenie ústavnej ochrany základných práv sťažovateľa, keďže takúto možnosť sťažovateľ už mal zabezpečenú.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa z dôvodu, že nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd konštatuje, že rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu sa stali právoplatnými v čase presahujúcom dva mesiace pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, preto v prípade namietania porušenia základných práv týmito rozsudkami by bol daný dôvod na odmietnutie sťažnosti pre oneskorenosť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2010